

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 185

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, AUGUST 8TH, 1932

LETO XXXIV — VOL. XXXIV

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

V Butte, Montana, je preminul rojak Louis Boltezar, star 51 let, doma iz vasi Gumniše, fara Škofljica. V Ameriki se je nahajal približno 30 let. Ranjki zapuščal ženo z otroci, brata Franka v Pueblo in sestro v starem kraju.

Urad generalnega konzula Jugoslavije v Chicagi poroča, da so pristojbine za legaliziranje uradnih listin, kot pooblastil, raznih pogodb itd. povišane na \$1.65. Legalizacijske pristojbine so bile prej 75 centov, zadnje pa zdaj pa, kakor poročajo, na svoto \$1.65. Pristojbina za jugoslovanski potni list bo odslej \$4.75, doslej je bila le \$3.50. Zaskaj se je povišanje zvršilo, poročilo ne omenja.

Mr. Frank Hribar iz Willard, Wisconsin, ki boleta že dalj časa, se je moral podati v bolnico na nevarno operacijo. Istotam je tudi nevarno bolna Mrs. Volk.

Naši novi naročniki

V preteklih dneh so se sledeči naročili na dnevnik "Ameriška Domovina": Mike Plut, Bedford, Ohio, Peter Palčić, Rittman, Ohio, John Živec, Joliet, Ill., John Mantel, Ely, Minn., Louis Banich, Indianapolis, Ind., Julia Medvešek, Indianapolis, Ind., Frank Maček, Crafton, Penna., Anton Mahne, Chisholm, Minn., Paul Bartel, Waukegan, Illinois, Louis Baudek, Krayn, Pa., Frank Modic, McIntyre, Penna., Tom Čadež, Rock Springs, Wyo., Frank Velikan, Indianapolis, Ind., Frank Klun, John Končian, Joseph Pedirtz, Mrs. Ana Modic, John Marolt in A. Zelko, v Clevelandu. Vsem številnim novim naročnikom iskrena hvala! Prepričani smo, da jim bo dnevnik "Ameriška Domovina" prav ugajal.

Komunistinja predsednica nemške zbornice?

Berlin, 6. avgusta. Clara Zetkin, "stara mati nemške revolucije," komunistinja in članica nemškega državnega zbora, bo najbrž predsednica parlamenta, ko se slednji sestane. Staro pravilo je, da je imenovan najstarejši član izmed poslancev za predsednika, in Clara Zetkin je najstarejša. Toda ker je precej bolehnna, najbrž ne bo mogla k zasedanju v parlament.

Družinska tragedija

C. P. Heths, 52 let star, ki prebiva s svojo družino v Willowicku, blizu Clevelanda, je s klavirjem napadel svojo ženo. Vse prej je grozil, da bo umoril svojo družino, v kateri so se ga vsi zvečer domov, in se je kmalu potem podal k počitku. Zjutraj ob 4:30 pa je 17 letni sin Raymond slisal ropot v garaži. Sin je pograbil za revolver in hitel ven. V spalnici je dobil svojo mater z razbito glavo. Hitel je proti garaži, kjer je očel pravkar hotel odpeljati z avtomobilom. Oče je sinu grozil z revolverjem, toda tudi sin je imel revolver in trikrat ustrelil. Zadel je smrtno očeta. Sin je nato poklical policijo, ki je mater odpeljala v bolnico, kjer bo najbrž umrla, dočim je oče že na poti tja umrl. Sina so zaprli, toda najbrž bo v kratkem oproščen.

Demokratski vodja zahteva, da se oživi ameriška trgovina z Rusijo

Washington, 6. avgusta. Demokratski senator Burton K. Wheeler je te dni dal v javnost energičen poziv ameriški javnosti, da se vendar enkrat stregne in začne s pravo trgovino z Rusijo. Med drugim je povedal, da potrebuje n. pr. Rusija nemudoma 200,000,000 jeklenih nožev in vilic, kar je še danes v Rusiji skoro nepoznana stvar. Poslužujejo se tozadevnih lesenih izdelkov. Rusija čaka ameriških izdelkov in trgovine. In če Rusija potrebuje tako primitivne predmete, kot so noži in vilice, koliko bolj še potrebuje večjih predmetov, ki so sicer upeljani že po vsem civiliziranem svetu, a so še danes v Rusiji skoro nepoznani. Senator Wheeler trdi, da je Rusija sicer naredila že velik napredek v domači industriji, toda vzel bo še 50 let, predno more biti Rusija resna tehnovaška ameriški industriji. S svojo petletko so se Rusi sicer nekaj naučili, toda da bi njih proizvodi resno vplivali na ostalo svetovno trgovino, o tem se ne more niti govoriti. Rusija potrebuje za sebe toliko produktov, da začasno niti misli niti more na eksport. Ruski narod je bil od pamtiveka poljedelski narod, in spremeniti tak narod v industrijski narod, je sploh nemogoče. Vzelo bi najmanj sto let. Rusija ima sicer delavce, toda primanjkuje pa izurjenih rokodelcev, katerih polje gre od roda do roda, inženirji, mehaniki in ravnatelji tovarnen. Vse to bo vzelo več kot en človeški rod, da se ustvari. Medtem pa v Ameriki postopa milijone brezposelnih delavcev, ki bi lahko delali naročila za Rusijo, ako bi ameriška vlada se sploh brigala za trgovino z Rusijo. Hooverjeva administracija še vedno gleda v starodavne carske čase Rusije, namesto, da bi se prilagodila razmeram in stopila v trgovske in diplomatske odnose z Rusijo. Prva naloga bodoče ameriške vlade mora biti začeti s trgovanjem z Rusijo. Že to samo bi dalo 2,000,000 ameriškim delavcem stalno delo.

20,000,000 kubičnih čevljev lesa zgorelo

Marquette, Michm., 6. avgusta. Ogenj je nastal v mestecu Saloga, Michigan, kjer je zgorela zaloga lesa obsegajoča 20,000,000 čevljev lesa. K sreči je veter obrnil v drugo stran, sicer bi zgorelo vse mesto. Skoed se računa na \$500,000. Prebivalci mesta so znosili vse svoje pohištvo na ulice.

Obstreljeni ropar

Artur Skoogh, 531 E. 103rd St. je sedel s svojim dekletom v avtomobilu pred hišo, ko sta prišla dva roparja, ki sta Skooghu vzela \$4.00 in uro, dekletu pa \$3.42. Oba roparja sta nato prepodila fanta in dekle iz avtomobila in sama odpeljala naprej. Eden izmed roparjev je stal na deski zunaj avtomobila, ko ga je opazil policist Lewis Mead, ki se je peljal z dela domov. Policist je začel takoj streljati in nevarno delo enega izmed roparjev, dočim je drugi pobegnil.

Številni ropi

Tekom preteklega tedna je bilo sporočeno policiji o nič manj kot 212 manjših roparskih napadov v mestu.

Ali se časi v resnici boljšajo? Vsa poročila je treba trezno presojati

Washington, 6. avgusta. V dnevnem časopisju zadnje čase mnogi čitate, da se trgovski, industrijski in finančni položaj v Ameriki zboljšuje. Trgovci pošiljajo naročila v tovarne, tisoče in tisoče delavcev v raznih tovarnah široke Amerike dobiva delo, borza v New Yorku posluva z živahnostjo, kot ni še poslovala tekom zadnjih treh let. Vsa ta poročila, deloma resnična, deloma dobrohotna, povprečni Amerikaneč še vedno sprejema z rezervo. Resnica je, pravi odlični predstojnik časnikarskega urada v Washingtonu, da je dolžnost časopisja bodriti ljudi k upanju. Ako bi se samo črne vesti bilježile, bi upadel povprečnemu Amerikancu pogum, nezaupnost bi vladala še naprej, in dviga iz močvirja depresije ne bi bilo še pričakovati. Misli pa moramo tudi na mnenje vsakega posameznega čitalca o poročilih glede zboljšanja. Ako je čitatelj v resnici že dobil delo, tedaj misli, da so boljše časi tu, ako pa še ni dobil dela, tedaj seveda trdi, da "časopisi lažejo." Dognano pa je toliko, da je ameriški narod zapustil vrhunec depresije in se vrača počasi, silno počasi, proti normalnosti. Pri tem je tudi treba pomniti, da se nahajamo v času predsedniške kampanje. Nasprotniki Hooverja trdijo, da se Hoover trudi, da na umeten način ustvari mnenje med ameriškim narodom, da so se časi zboljšali, kar bi vplivalo na njegovo izvolitev v novembru. Kako nasprotujejo čara poročila prihajajo v javnost, je dokaz voditeljstvo American Federation of Labor. Na eni strani pravi vodstvo delavske federacije, da se cene dvigajo, kar je ugodno znamenje za povratek normalnih razmer, dočim v isti sapi naznanja American Federation of Labor, da se bo število brezposelnih prihodno žimo zvišalo na 13,000,000. Gotovo je le toliko, da so finančni krogi na Wall Street prepričani, da najhujše je prestanto, in da mora Amerika sedaj le gledati, kako se bo na najhitrejši in uspešnejši način potegnili iz brezposelnosti in ljudskega zaupanja v javne zavode in urade.

Steklarskim delavcem se je znižala plača

Atlantic City, 6. avgusta. Na letni konferenci tvrdki, ki izdelujejo steklo, so se sklenile drastične spremembe. V posameznih podružnicah steklarske industrije se je sklenilo znižati plače od 10 do 17 procentov. Nove plače stopijo v veljavo 1. septembra, ako bodo potrjene od delavcev.

Smrtna kosa

Sinoči ob 10. uri je preminul John Stepičevich, 8406 Crumb Ave. Star je bil 56 let in član društva sv. Jožefa, št. 99 HBZ. Tu zapuščal ženo Olivijo in tri sinese, Mike, John in Frank. Pogreb, katerega datum naznanimo jutri, se vrši pod vodstvom Anton Grdina in Sinovi.

Zanemarjene hiše

V Clevelandu se nahaja kakih 12,000 hiš, ki niso več vredne tega imena, toda kljub temu stanuje v njih približno 200,000 ljudi. Hiše bi morale iz sanitarnih in varnostnih ozirov biti podrt.

* Japonska je sklenila, da ostane članica Lige Narodov.

Mandžurija je pričela z veliko novo revolucijo proti Japoncem

Šangaj, 6. avgusta. Iz brzokavk, ki prihajajo iz Mandžurije, zlasti iz Harbina, se doznava, da so domačini v južnem delu Mandžurije, katero so si podjarmili Japonci, začeli z resno vstajo proti svojim novim gospodarjem. Velike čete kitajskih upornikov grozijo mestu Nučvang, važni postojanki 80 milj južno od Mukdena. Enako grozijo ti uporniki tudi pristanišču Liaotung. Japonci so poslali tja križarko in tri torpedne rušilce. Tudi iz ostalih delov Mandžurije se poroča o vojaških operacijah kitajskih upornikov. Uporniške čete so se pojavile celo v neposredni bližini Mukdena, kjer se nahajajo močne japonske postojanke. Gibanje kitajskih uporniških čet v Mandžuriji je postalo tako nevarno, da ni bila Japonska samo prisiljena poslati več vojnih ladij v razna pristanišča, pač pa je na potu tudi nadaljna divizija vojaštva. Gotovo je, da domačini v Mandžuriji dobivajo podporo iz Kitajske same, radičesar je japonska vlada vložila oster protest pri kitajski vladi v Nankingu.

Lepa udeležba

Jako lepo udeležbo so imela včeraj združena društva fare Vida na svojem pikniku na Spelkovi farmi. Ljudstvo se je prav dobro zabavalo, in vse je bilo dobre volje. Veliko zanimanje je zlasti vladalo za celine, ki so bili razdeljeni srečnim ljudem. Prvo nagrado, \$15 v zlatu je dala "Ameriška Domovina," in jo je dobil Mr. J. Menart, 1277 Norwood Rd. Drugo nagrado, podarjeno po Mr. Josip Grdina, je dobil A. Kumš, 1015 E. 62d St. Tretjo nagrado, \$10 v zlatu, je dobila Terezija Gorenčič, 1189 E. 61st St. Čerto, \$5 v zlatu, Mr. John Trček, 1075 E. 64th St., peto nagrado, \$5 v zlatu, Mrs. Mary Znidaršič, 1206 Norwood Rd., šesto nagrado, \$5 v zlatu, Mr. J. Dejak, 1413 E. 55th St. Pričakovati je, da je tudi finančna stran piknika povoljna.

Bankir pobit in umirajoč blizu svojega doma

Springfield, Ill., 7. avgusta. John B. Colegrove, znani banikir, ki je bil obsojen radi nedrednosti na svoj banki, je bil najden danes umirajoč na trati poleg hiše svojega prijatelja. Očividno je bil banikir napaden in silovito pretepen. Pretekli petek je bil Colegrove odpeljan s svojega doma in neznano kje zaprt. Ko je prišel nekoliko k sebi, je povedal, da sta ga napadla dva moška, ki sta ga silovito pretepla, potem sta ga pa vozila okoli vso noč in ga končno vrgla na neko polje. Poteklo je mnogo ur, predno se je zavedel, naker je korakal po železniškem tiru proti mestu, a je spotoma padel v omedleavico in obležal.

Frank Kenik umrl

Danes zjutraj je na svoji farmi v Chardon, O., preminul vsem poznani Frank Kenik, ki je bolehal dolgo vrsto let, in je iskal zdravja zunaj na deželi. Smrt je končno segla potem slovenskem pionirju. Natančneje o tem bomo poročali jutri. Truplo ima v oskrbi Anton Grdina in Sinovi.

Voditelji suhačev zbirajo svoje sile in denar za silovito kampanjo

Washington, 6. avgusta. Iz urada stranke suhih je prišel včeraj jako nujen manifest, v katerem se pozivljejo vsi pristajši prohibicije, da zberejo to leto zadnjič vse svoje sile in preprečijo izvolitev kongresmanov, ki so za to, da se odpravi 18. amendent iz ameriške ustave. Zlasti prosijo suhači svoje pristaješe, da bi v obilici prispevali v denarju, ker bo volivna kampanja nad vse ostrina in naporna. Manifest je bil razposlan na vse protestantske cerkvene občine, mladinske organizacije in razne suhaške organizacije. Protestantski pastirji ga bodo te dni brali na prižnicah. "V političnem smislu bo vprašanje pijske letos stalo bolj v ospredju, kot vsi drugi problemi," se piše v dotičnem manifestu, "in le če vsi prijatelji 18. amendmenta skupaj potegnemo, se bo posrečilo 18. amendent vsaj za nekaj let še ohraniti nedotakljiv. Treba je, da se zbere vse one milijone volivcev, ki doslej še niso bili aktivni v prohibicijskem gibanju." V posameznih mestih Zedinjenih držav so prohibicijonisti doslej zbrali že 1,500,000 podpisov od fantov in deklet, ki so objavili aktivno delovati v prid prohibicije in zlasti nastopati proti takim kandidatom za kongres, ki so izjavili, da bodo glasovali za odpravo 18. amendmenta.

Iz Amerike se vedno manj blaga izvažajo

Washington, 6. avgusta. Skupna vrednost blaga, izvoženega iz Amerike v ostale dele sveta tekom meseca junija, je znašala \$114,076,689. V juniju mesecu, 1931, pa je bilo eksportirane blaga v vrednosti \$187,076,918. V letu 1928 so v juniju izvozili iz Amerike za \$411,000,000 vrednosti blaga.

Teroristi bodo v Nemčiji s smrtjo kaznovani

Berlin, 6. avgusta. Nemška vlada ima pripravljeno posebno odredbo, katero bo te dni podpisal predsednik Hindenburg. Odredba predpisuje smrtno kazen za vse teroriste, ki se pojavljajo na političnem polju. Voditelji fašistov nasprotujejo taki odredbi.

Štrajk farmarjev

V Clevelandu se mudi Milo Reno, zastopnik farmarjev iz zapada, ki pridiga, da bi morali vsi farmarji iti na štrajk za 30 dni. V tem času ne bi smeli ničesar prodajati. Ako bi zdržali 30 dni, tedaj bi dobili za svoje pridelke višje cene.

Kollander pozdravlja

Mr. August Kollander, poslovodja potniške tvrdke v Clevelandu, pošilja pozdrave iz Zagreba. Sporoča nam, da pravega pomanjkanja ne poznajo v domovini, kar se tiče živil, razven, da je mogoče deloma pomanjkanje denarja.

Smrt v Euclidu

Frank Batchelor, policijski načelnik Euclida zadnja štiri leta, je v petek nenadoma preminul. Star je bil 57 let.

Najden prstan

Našel se je ženski poročni prstan na 61. cesti. Katera ga pogreša, ga lahko dobi na 1255 E. 61st St.

* Nemški vinogradi so bili zelo poškodovani po nevihti.

Šest mrtvih, ko je zgorel lesen hotel v Waukeganu. Škoda znaša \$20,000

Waukegan, Illinois, 7. avgusta. Ogenj, ki je zbruhnil v starodavnem Maywood hotelu v tem mestu danes zjutraj, je povzročil smrt šestih oseb. Zapadno krilo lesenega poslopja, kjer je ožen najprvo zbruhnil, in kjer so se nahajale žrtve, je pogorel do tal, predno so mogli dobiti ožen pod kontrolo. Kako je ožen nastal, ne morejo natančno ugotoviti, dočim trdi ognjegasn načelnik, da je najbrž nekdo kadil cigareto v postelji, in zaspal, ko mu je padla goreča cigareta na tla. Lastnik hotela, Tony Durka, pravi, da ga je zbudil eden izmed gostov v hotelu, ko je začelo goreti. Nemudoma je obvestil ognjegase. Povedal je slednjim, da so se vsi gosti rešili, toda ko so pregledali listo stanovalcev hotela, se je dognalo, da manjka šest mož. Ognjegaseci so vdrl v goreče poslopje, kjer so dobili šest sežganih trupel. Pet oseb je očividno umrlo, ker so se zadušile, dočim je šesti zgorel v postelji. Eden zgorelih je bil uslužben v hotelu, dočim je bilo ostalih pet zaposlenih na bližnji farmi.

Detektiv obstreljen

V nedeljo zjutraj sta dva roparja okradla Isadore Goodmana, ki ima trgovino s sadjem na 7916 St. Clair Ave. Odnosila sta \$285.00. Policija je bila obveščena, in vest o ropu sta dobila tudi detektiva Wachsmann in Buettner, ki sta se vozila v policijskem avtomobilu. Ko sta detektiv peljala po E. 79th St., kakeh 100 čevljev od Superior Ave., sta ušla nekega moškega. "Počakaj malo!" je rekel detektiv Buettner, ko je stopil z avtomobila. Moški je takoj potegnil revolver in ustrelil. Zadel je detektiva Buettnerja, da se je slednji takoj zvrnil. Bandit je potem bežal naprej proti Superior Ave., detektiv Wachsmann pa za njim. Wachsmann je oddal štiri strele, in je z enim zadel bandita nato se je pa detektiv vrnil k ranjenemu tovarišu in ga dal odpeljati v bolnico, kjer se bori s smrtjo. Potem se je pa gonja za banditom zopet začela. Sled je kazala proti 71. cesti in Duluth Ave. Spotoma je ranjeni bandit še izropal poslovdjo neke A. & P. trgovine, kateremu je vzel \$10.00 in avtomobil. Bandit se je z avtomobilom odpeljal. Avto so pozneje dobili. Na Broadway in McBride Ave., pa je medtem videl neki drugi avtomobilist nekega moškega bežati po McBride Ave. Hitro je peljal za njim, kajti mož je bil ves krvav. Ranjenec je stopil v hišo na 5000 McBride Ave. Avtomobilist je nato odpeljal proti domu. Zjutraj je pa bral v časopisu, da je bil detektiv Buettner obstreljen. Hitro je šel na policijo in povedal, kaj je videl ponoči. Detektiv Anton Kočvar s štirimi drugimi je bil poslan v hišo na 5000 McBride Ave., kjer so ranjenega bandita v resnici dobili. Hotel je streljati, toda so ga kmalu ugnali.

Mladi vozniki

Policija svari starše, naj ne pustijo svojim otrokom, ako niso stari še 18 let, voziti avtomobilov. Ti mladi vozniki so zadnje čase zakrivali več nesreč, in številne pritožbe so dospele na policijo. V slučaju da koga dobi, ki premlad vozi avto, bo dotični kaznovan, kot tudi njegovi starši.

Newyorška borza polna aktivnosti. Cene delnicam se dvigajo

New York, 7. avgusta. Tri leta že ni videla borza v New Yorku toliko aktivnosti v prodajanju in kupovanju delnic, kot se je to vršilo v soboto. Kupovalo in prodajalo se je tako hitro, da se niti sproti ni moglo zaznamovati. Cene delnic so se dvignile od \$2 do \$12. Zlasti je bilo opaziti, da so se pojavili na borzi tudi evropski kupci. Najbolj so napredovale delnice jeklarskega trusta, ki so se dvignile za \$12.75, in so se prodajale ob zaključku borznega poslovanja za \$87.50. To se tiče preferred delnic, dočim so se common delnice prodajale za \$42.75. Delnice American Telephone & Telegraph Co., ki so bile pred tremi meseci vredne komaj \$70.25, so dosegle vrednost \$108.75. Union Pacific delnice so se dvignile za \$10.50 in se ob zaključku poslovanja prodajale za \$63. Vsega skupaj je bilo prodanih 2,700,000 delnic, največje število od maja meseca, 1930.

Mestna igrališča

Mestna vlada je odredila, da se morajo zapreti vsa mestna igrališča 12. avgusta, ker mestna uprava tozadevno nima nobenega denarja več. Ob istem času je bilo naznanjeno, da bodo morali vsi mestni uslužbenci, razven policistov in ognjegascev, še enkrat vzeti letos prisiljene počitnice brez vsake plače. Mestna vlada trdi, da pod nobenim drugim pogojem ne more shajati z dohodki do konca leta. Mesto ima letos dva milijona dolarjev manj na razpolago za svoje stroške kot lansko leto, ker ljudje ne plačujejo davkov. Najbolj bodo prizadeti otroci, ki bodo en mesec brez prave kontrole na prostem, kajti šole se odprejo šele 12. septembra.

Brat newyorškega župana bo odstavljen

New York, 7. avgusta. Dočim se bo governor Roosevelt te dni odločil, ali naj vzame županški urad županu James Walkerju, so se obenem podvezli koraki, da se vzame zdravniški patent njegovemu bratu dr. William H. Walker. Posebni odbor je stavil državnim regentom zahtevano, da se vzame zdravniško licenco dr. Walkerju in obenem še štirim drugim zdravnikom, ki so si delili dobičke, narejene na nepošten način na račun mesta. Omenjeni štirje zdravniki so dobili tekmo štirih let od mesta \$216,000, in polovico tega denarja so dali županovemu bratu dr. Walkerju, ki je vzel denar, ne da bi ga zaslužil.

Velika vstopnina

Svoto \$116,758 so plačali ljudje za vstopnino k baseball igram v clevelandskem stadionu tekom šestih dni. V nedeljo se je nahajalo v stadionu skoro 22,000 oseb, ko so "Indians" dvakrat porazili igralce iz Washingtona. Pogodba med mestom in baseball klubom pravi, da dobi mesto 10 procentov od vsega denarja, ako znaša svota za vstopnino \$122,000, 15 procentov, ako znaša svota \$150 in 20 procentov, ako znaša svota \$180,000. Mesto bo delalo lep denar z baseball igrami na stadionu.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 1 cent.

Vsa pisma, dopise in denarne pokiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 88

No. 185, Mon., Aug. 8th, 1932

ZLATO TELE

Pravo materialno bogastvo dežele in naroda se producira s tem, da se množijo žitna polja, črede živine, da se množi delavski rod, ki postavlja in ustvarja mesta in domačije, da vzgajajo sinove in hčere, ki naj nadaljujejo delo, ki so ga oni začeli. In ko govorimo o materialnem bogastvu moramo vedeti, da to bogastvo se zgublja, uničuje. Pšenico povžijemo, ovce se pokoljejo, železo zarjavi, hiše in domovi razpadejo. Materialno bogastvo torej ni brezkončno. Toda prišli smo do dobe, ko so začeli moderni finančniki oboževati bogastvo, delati neskončno bogastvo, dasi je materialno, torej posvečeno poginu.

Ako pomislimo, da se pojavi vsakih šestnajst let nova generacija na površju, da začne z življenjskim bojem, pa pomenjajo ponavljajoče se obresti dvojno breme na ramenih naših otrok za odplačilo dolgov, katere smo jim mi naložili. Tako se je Rothschildova ideja ponavljajočih se obresti tako razširila in ukoreninila po svetu, da dobimo danes milijone ljudi, ki ne morejo plačati obresti od dolga, ne da bi govorili o posojeni glavnici, kajti v mnogih slučajih so že obresti večje kot je pa glavnica.

Ta silna bolezen se je razpasla povsod. Delavec, ki ne more plačati obresti posojila, je v strahu, da mu zaplenijo hišo in ga vržejo pod milo nebo. Enako je s farmerjem, ki se je zadolžil na svoji farmi. Država za državo dobiva vedno več dolga, ker ljudje ne plačujejo davkov. Država lastuje ogromna zemljišča, toda kaj ji to zemljišče, ko ne dobi na njega posojila, da plačuje stroške? In k tej splošni mizeriji prihaja še nova v obliki novih davkov. Edino zdravilo za našo siromaščino, tako mislijo nekateri, je, da se nakladajo novi davki, ki pa v resnici ne povzročajo drugega kot novo revščino. Kot so nekaj mislili kanibali, ko so bili bolni — umreti je treba, pa bodo zdravi!

Kakor danes propadajo posestva, domovi delavcev in farmerjev, ker ne morejo plačevati obresti in glavnice, tako bodo jutri začeli propadati države in kraljestva. In kaj se nam nudi, da dvignemo to zlato breme zlatega teleta z naših ramen, ko potujemo proti Kalvariji uničenja? Kakšno zdravilo imamo za gospodarske rane naše civilizacije,

Radikalno zdravilo zoper kopičenje bogastve, zoper malikovanje zlatega teleta bi bilo, da se enkrat vsakih 50 let dolgov odpušijo, da se opustijo ponavljajoče se obresti, ki se ne bi smele ponavljati več kot 50 let. Pri nas pa se vrši brutalna vojna, v kateri se konfiscirajo domovi in posestva. Zopet v Evropi se širijo nove govorice o vojnah, ko narodi ne morejo sprejeti pogojev, katere so jim radi dolga naložili drugi narodi. Otrsti se moramo torej ideje, da more mrtvo zlato korakati s človeškim rodod od stoletja do stoletja, neprestano množec se pri tem do neskončnosti. Moralo bi se razpisati leto splošnega moratorija, in naenkrat bi bili rešeni mizerije, rešeni sužnjosti zlatega teleta.

Toda kaj se v resnici dela med nami? Vodilnim ljudem so na ustinah neprestano novi davki, kot rešitev iz mizerije. Nova posojila, novi davki, nove obresti, in s tem naj si zboljšamo življenje in bodočnost? So pa tudi nekateri premišljeni ljudje med nami, ki drugače mislijo. Governer države Arizone se je izjavil: "Prišli smo do meje, ko naš davkoplačevalec ne more več plačevati." Governer Rolph iz Californije je rekel: "Previsoki davki ali konfiskacija premoženja je vseeno." Governer Ross iz Idaho priznava: "Davki so postali nezno breme," in governer Russell iz Georgije trdi, da davčni problem se ne more rešiti z novimi davki.

Najbolj pa jo je pogodil governer La Follette, ki je izjavil: "Več kot pravično je, da zvalimo del naših bremen na one, ki imajo velike dohodke." To je samo nekaj izjav odličnih zastopnikov ameriškega naroda. Vsi se strinjajo v točki, da bolezen, ki je narasla, ker se je zbiralo bogastvo le pri nekaterih osebah, se ne more ozdraviti s tem, da se nakladajo nova bременa v davkih, kajti to pelje do popolne propasti ameriškega naroda.

Prišli smo do vrtoglave točke v finančni in trgovini, ko danes ni dovolj zlata na svetu, da bi se plačali dolgovi. Samo dolgovni posamezniki držav, brez dolgov okrajev in mest, ki so znašali v letu 1915 le \$3.65 od osebo, znašajo danes \$15.02 na osebo.

D O P I S I

Cleveland (Collinwood), O. —Pregovor pravi: "Kdor vedno doma tiči, ta dosti pridla ni." V resnici bi pa jaz rekla: da od tega nič koristi ni! To naj velja vsem, že vpisanim članicam ženskega demokratskega kluba v Collinwoodu in še ostalim državljanom, ki naj bi z večjo vnemo pristopale v naš demokratični klub, katerega namen je v resnici, da bi prišla v dvorano in videla tam le par odbornic in par duhovnih praznih stolov. Pokažimo, da smo vendar iz naroda, kate-

nam je mogoče kaj doseči. Zato vam kličem, že vsem vpisanim članicam, da se gotovo udeležite redne seje, ki se bo vršila v torek 9. avgusta v Turkov dvorani ob osmih zvečer in da vsaka od vas pripravi priložnostno pismo, ki bo pripeljalo vsaj eno novo kandidatino seboj. Vedite, da nas bo obiskala govornica iz glavnega stana te organizacije. Torej ne dajmo in ne pustimo, da bi prišla v dvorano in videla tam le par odbornic in par duhovnih praznih stolov. Pokažimo, da smo vendar iz naroda, kate-

PROKLETSTVO, KI JE VISELO NAD DRUŽINO

Znano bogastvo rodbine Hicking in mu je varuh izročil premoženje, je storil samomor, ker ga je goljufala njegova zaročenka z drugim.

Sedaj je pripadlo vse premoženje nekemu daljnemu sorodniku starega Hickinga, Charles Hickingu. Njemu je neka ciganka že prej prerokovala, da bo dobil dragocen zaklad, ki mu bo pa prinesel nesrečo. V resnici je dobil Charles med zapuščino krasen rubin, ki je postal znan v svetu kot "Hicking-rubin," ki se je odlikoval po svoji nenavadni velikosti in lepoti. Ker se je že takrat govorilo o prokletstvu nad Hicking družino, to je bilo že leta 1902, se je Charles Hicking odločil, da se bo iznebil tega rubina, ker je bil prepričan, da je ta zlahtni kamen v zvezi s tem prokletstvom.

Vzel ga je na potovanje v Evropo in ga vrget v ladje v morje. Rubin je bil vreden \$40,000. Toda ta žrtev ni preprečila nadaljnih nesreč. Charles Hicking se je potopil z ladjo "Titanic" leta 1912. Sedaj je pa nastal med raznimi sorodniki prepir radi dedščine, katerega so vodili na ta način, da so se v obilni meri posluževali strupa in revolverja. Končno je pripadlo premoženje 12 letnemu dekcu, ki je pa umrl deset let pozneje in vse premoženje je podedovala njegova nevesta. Tudi sedaj se je razvila velika tožba za to dedščino, v kateri je končno zmagal ponesrečeni Samuel Hicking, ki se je ponesrečil v avtomobilski nezgodi, kot smo omenili v začetku. Nevesta je pa dobila eno desetino gotovine vsega premoženja. Pa tudi ona ni imela sreče s to dedščino. Bila je ubita kmalu potem, ko je dobila denar, v nezgodi z aeroplanom, v katerem se je vozila.

Sedaj pa ni nobenih krvnih dedičev več za to premoženje. Zadnje ponesrečeni Samuel Hicking je bil zadnji te rodbine in tako se je izpolnilo prokletstvo njegove žene. Svojeaga, z umorom pridobljenega bogastva se ni mogel dolgo veseliti, ker ga je že štiri leta potem umoril njegov lastni hlapec.

Po smrti njegove žene, je podedoval bogastvo njen vnuk, ker stara nista zapustila nobenih otrok. Tudi ta vnuk, ki mu je pripadlo vse ogromno premoženje, ni istega dolgo užival in je umrl nesrečne smrti: pilca ga je strupena kača klopotača. In njegova žena ga je preživela samo za eno leto. Njiju sin je bil še mladoleten, ko je podedoval to premoženje. Ko je bil polno-

RABA LEDU V STARI IN NOVI DOBI

Kaj bi počeli, mi moderni in razviti ljudje, če ne bi imeli ledu, ki nam v poletni vročini hladi pijačo, mehko in trdo? Tako dolgo let je moralo človeštvo trpeti in vzdihovati po hladilni pijači, predno se je razvila tehnika v toliko, da si znamo pridelovati umetni led, ali nam pa moderne priprave ohladi pijačo brez ledu. V starem veku in še dolgo v novem, so si mogli ljudje shladiti pijačo le tedaj, ako so imeli od zime zalogo ledu, ki so si ga nakopili v jame.

Da so imeli to navado že otroci Izraela, kažejo besede Salomona, ki prvi na nekem mestu: "Kakor hlad snega ob času zveče, je zvest poslanec onemu, ki ga pošilja in ki osvaja dušo svojemu gospodu." Torej so morali že takrat spravljati sneg in led za poletno vročino. Iz takih jam so si Grki in Rimljani prinesli košček snega, ki so deli potem v čašo vina. Tako je, na primer, Plinij vabil svoje prijatelje na gostijo, ko jim je naznanil, da bo dovolj snega na razpolago za vino.

Toda velike, s travo in slamo pokrite jame, kamor so spravljali sneg, niso mogle dati čiste ga snega. Zato se je skušalo najti sredstva, da se ohladi voda brez primesi snega. Rimski zdravnik Galen je nasvetoval, da so kuhali vodo, jo deli v velike prstene vrče in jo postavili na svoje ravne strehe, da je bila

regala se nam ni treba sramovati, ampak moramo biti ponosni, da smo Slovenke.

Torej da se gotovo vidimo na seji v torek.

Ana E., zapisničarka.

leten in mu je varuh izročil premoženje, je storil samomor, ker ga je goljufala njegova zaročenka z drugim.

Sedaj je pripadlo vse premoženje nekemu daljnemu sorodniku starega Hickinga, Charles Hickingu. Njemu je neka ciganka že prej prerokovala, da bo dobil dragocen zaklad, ki mu bo pa prinesel nesrečo. V resnici je dobil Charles med zapuščino krasen rubin, ki je postal znan v svetu kot "Hicking-rubin," ki se je odlikoval po svoji nenavadni velikosti in lepoti. Ker se je že takrat govorilo o prokletstvu nad Hicking družino, to je bilo že leta 1902, se je Charles Hicking odločil, da se bo iznebil tega rubina, ker je bil prepričan, da je ta zlahtni kamen v zvezi s tem prokletstvom.

Vzel ga je na potovanje v Evropo in ga vrget v ladje v morje. Rubin je bil vreden \$40,000. Toda ta žrtev ni preprečila nadaljnih nesreč. Charles Hicking se je potopil z ladjo "Titanic" leta 1912. Sedaj je pa nastal med raznimi sorodniki prepir radi dedščine, katerega so vodili na ta način, da so se v obilni meri posluževali strupa in revolverja. Končno je pripadlo premoženje 12 letnemu dekcu, ki je pa umrl deset let pozneje in vse premoženje je podedovala njegova nevesta. Tudi sedaj se je razvila velika tožba za to dedščino, v kateri je končno zmagal ponesrečeni Samuel Hicking, ki se je ponesrečil v avtomobilski nezgodi, kot smo omenili v začetku. Nevesta je pa dobila eno desetino gotovine vsega premoženja. Pa tudi ona ni imela sreče s to dedščino. Bila je ubita kmalu potem, ko je dobila denar, v nezgodi z aeroplanom, v katerem se je vozila.

Sedaj pa ni nobenih krvnih dedičev več za to premoženje. Zadnje ponesrečeni Samuel Hicking je bil zadnji te rodbine in tako se je izpolnilo prokletstvo njegove žene. Svojeaga, z umorom pridobljenega bogastva se ni mogel dolgo veseliti, ker ga je že štiri leta potem umoril njegov lastni hlapec.

voda izpostavljena večeremu hladu. Na ta način so se prstene vrči odali zunaj z nekako roso in so jih potem zavili v sveže zelenje in postavili v zemljo. Na ta način je ostala voda mrzla po ves dan.

V srednjem veku niso poznali drugega načina, da so imeli hladno vino, kot da so ga imeli spravljene v globokih kletah. Šele v 16. stoletju so prinesli potniki iz Orienta metodo, kako se hladi pijača. Tako pripoveduje Salomon Schweiger, ki je bil dolgo časa v Carigradu in je prišel nazaj v Evropo leta 1578 o načinu, kako so turški sultani in paše trgovali z ledom.

"V okolici mesta imajo mnogo ledenih jam," je pripovedoval Schweiger. "To so široke in globoke jame, preko katerih je postavljena lesena koč. Tukaj so nastavljeni posebni ljudje, ki pozimi napolnijo te jame s snegom. Sneg se potem strdi v led, katerega razžagajo na kosce, kosce zavijejo v kožuho, nlože na konja in led prodajajo po ulicah, kolikor ga hoče kdo kupiti. Kdor kupi pri trgovcu kozarec sladke vode, si kupi tudi košček ledu, katerega vrže v kozarec, ali si ga pa dene v usta in ga liže, gredoč po ulici."

Po tej turški metodi, so tudi v vzhodni Evropi začeli rabiti take ledenice in sicer najprej v Italiji. Med tem je pa znanost prišla na idejo, da bi se pijačo ohladilo na ta način, da se jo postavi v vodo, v kateri je bil razstojen soliter. Na to idejo je prišel najprej španski zdravnik Villa Franca, ki je živel takrat v Rimu. Pozneje se je rabilo tudi kamenito sol in druge soli. Od takaj je bil pa samo še

en korak, da se je izpremenilo vodo v led, ako se je primešalo vodi sol in se to mešalo, ter v to postavilo posodo z vodo, in je ta zmrznila. To se je prvič poskusilo leta 1607 in se sijajno obneslo. Na ta način so začeli hladiti lemonado in likerje, dokler ni Italijan Procope, ki je živel v Parizu, prišel na idejo, da je začel prodajati zmrazjen sadni sok, iz česar se je potem prišlo na idejo današnjega sladoleda.

Vendar je do zadnjega pol stoletja ostala še vedno narava glavna dobaviteljica ledu, katerega se je spravilo čez poletje v posebnih ledenicah. Šele koncu 19. stoletja se je pričelo izdelovati umeten led na debelo v raznih procesih. Najnovejša tehnika je pa iznašla električno ledenico, ki si jo družine vsak dan bolj nabavljajo, da imajo zelenjavo, mesnino in drugo vedno v enaki temperaturi, pozimi in poleti.

Pravni nasveti

Piše Frank V. Opaskar

Neki odvetnik je zagovarjal svojega klienta pred poroto. Tožba je bila radi 24 krav. V svojem govoru poroti je ta odvetnik tako goreč govoril, da je tresčilo iz njegovih ust: "Pomislite možje in žene, gre se tukaj za celih 24 krav; ne za eno več, ne za eno manj. Za celih 24 krav se gre, to jih je ravno še enkrat toliko krav, kolikor vas je tukaj porotnikov!" Razume se, da je odvetnik tožbo izgubil, ker se jim je zamalo zdelo, da bi se jih kravam primerjalo.

Pripeljali so nekega Italijana na zvezo sodišče, da bi napravil skušnjo za ameriško državljanstvo. Po dolgem izpraševanju mu reče sodnik: "Znaš še precej dobro angleško, dasiravno ne razumeš legalne in tehnične izraze. Odgovori mi še eno vprašanje: Ako postaneš državljan, boš li podpiral zakon Zedinjenih držav in pa vse njene postave?"

Italijan malo pomislil, pa pravi: "Nemogoče, gospod sodnik."

"Zakaj pa ne?" se začudi sodnik.

Tolmač prestavi sodniku Italijanov odgovor: "Italijan pravi, da mora podpirati ženo, šest otrok, svojo tačo in včasih še kak druge sorodnike in da je njegova plača premajhna, da bi še druge podpiral."

Sodnik se nato nasmeje in pravi: "Naj postane državljan, ker razume svoje dolžnosti."

Odvetnik je najel novo steno-grafino in ji je ravno narekoval prošnjo za ločitev zakona. V prvoji je rekel da je žena vedno lepo ravнала z možem, da ga je ljubila, mu bila zvesto udana itd. Stenografinja je pa zapisala, da se je žena vedno lepotičila, namesto da bi napisala, da je lepo ravнала. Na sodnji je prošnja zbudila mnogo smeha.

Mi vam vedno svetujemo, da si shranite razne dokaze za to in ono stvar, ker le z dokazi morete kaj doseči na sodnji. Včasih pa ljudje kar lahkomišelnost proč mečejo razne važne dokaze. Na primer: Prišla je neka zamorka k odvetniku in mu povedala, da je bil njen mož ubit v avtomobilski nezgodi. Odvetnik je sicer obljubil, da bo vložil tožbo proti tistim, ki so bili krivi p nesreči, za odškodnino, ni ji pa povedal, koliko časa bo minilo, predno bo tožba zasllišana.

Teden dni kasneje ga pa pokliče zamorka po telefonu in pravi: "For the love of Mike, koliko časa naj pa še hranim dokaze, truplo že smrdi!"

V pogonu proti butlegerjem, so zvezni uradniki aretirali nekega zamorca, katerega so pripeljali pred sodnika, ki ga je vprašal:

"Kako boš rekel: kriv ali nedolžen?"

"Kriv in ne potrebujem nobenega zasllišanja," odgovori zamorec.

"Kako to, da ne potrebuješ nobenega zasllišanja?" se začudi sodnik.

"Jaz mislim tako, da nočem nič več slišati o tem in tudi Vi, gos-

pod sodnik, pozabite na to stvar."

To sem vam napisal, ker vem, da ni prijetno vedno brati resne stvari. Ako veste o kakem zanimivem dogodku na sodišču, pišite na Frank V. Opaskar, 516 Hippodrome Bldg., Cleveland, O.

Ravno tako ne pozabite vprašat to kolono, kadar vam ni jasno v postavnih zadevah.

DOLGE IGLE ZA KLOBUKE

Tisti nevarni časi dvajset let nazaj, ko so ženske, z dolgimi, ostrimi iglami v klobuku ogrožale oči okoli stoečih, se zopet bližajo. Damski svet se je izjavil, da potrebuje za klobučke, ki tako koketno čepijo na glavah, igle, ki bodo klobuk držale na glavi. In sicer hočejo imeti dolge igle in ostre, da jih bodo lahko zabodle skozi klobučevino.

Če bodo take igle res zopet prišle v modo, bo treba na vsak način zahtevati, da bodo imele igle na ostrem koncu varnostno zapono. Te dolge in ostre igle za klobuke bodo imele pa še drug namen, ki se ga bodo ženske gotovo poslušale, da bodo imele jako dobro orožje za v roke. Saj je znano še iz onih časov, ko so bile take igle v modi, kako so jih znale nekatere spretno rabiti in je tudi marsikateri nezvesti ljubimec odnesel spomin od svoje izvoljenke na to orožje, oziroma orožje.

SMRT NEZAKONSKEGA SINA FRANCA JOŽEFA

V Hebu na Češkem je umrl 68 letni bivši natak Adolf Slovač, ki je vse svoje življenje zatrdel, da je nezakonski sin cesarja Franca Jožefa. Njegova mati je namreč bila kuharica na dunajskem dvoru. Slovač je bil v resnici nekoliko podoben pokojnemu avstrijskega cesarju, podobnost pa je tudi namenoma podčrtaval s tem, da si je pustil rasti "cesarsko" brado po vzoru domnevnega očeta. V zadnjem času, ko ni mogel več delati, je Slovač prodajal slike, na katerih se je podpisoval kot Adolf Habsburški, sin cesarja Franca Jožefa. Pred smrtjo je tudi izrazil željo, naj ga pokopljejo v dunajski kapucinski grobnici, kar se seveda ni zgodilo.

Dnevna vprašanja

1. Katera država v Zedinjenih državah proizvaja največ premoga?
2. Kaj je razlika med miljo in kilometrom?
3. Koliko je bilo vrednih 30 srebrnikov, za katere je Jude prodal Krista, v današnji ameriški veljavi?
4. Med katerimi državama preti vojna v Južni Ameriki.
5. Koliko let obstoji gasilno društvo Vič-Glince?
6. Kdo je svetovno znani slovenski šahist?
7. Katera je največja reka v Južni Ameriki?
8. Kaj je glavno mesto republike Argentine?
9. Kdo je ministerski predsednik Anglije?
10. Kateri predsednikov tajnik je te dni resigniral?

Odgovori na vprašanja

1. Kar se tiče mehkega premoga ga nakopljejo danes največ v West Virginiji, ako pa vzamemo mehki in trdi premog skupaj, ga pa nakopljejo največ v državi Pennsylvaniji.
2. En kilometer znaša 0.621 milje.
3. Približno dvajset dolarjev.
4. Med republiko Paragvay in republiko Bolivijo. Obe si lastiti pusto pokrajino, imenovano Chaco.
5. Letos je praznovalo šestdesetletnico obstoja.
6. Dr. Milan Vidmar.
7. Amazon reka.
8. Buenos Aires.
9. MacDonald.
10. Trgovinski tajnik Lamont.

Če verjamete al' pa ne.

Nekdo je bil pripeljan pred sodnika, obtožen da je vlomil v klet bogatega posestnika, kateremu je odnesel več kosov posušenega mesa. Sodnik ga nagovori sledeče: "Vidiš, tvoj oče je nočni varuh vaše vasi, občesplošovan in priljubljen mož. Kaj niš nič mislil nanj, ko si vlomil v klet?"

"Gotovo da sem mislil, pa še mnogo sem mislil nanj, ker sem se bal, da bo ravno takrat moral prišel mimo in me zasačil."

"Ali je tale luškani otročiček vaš, gospa?"

"Ne, ga sploh ne poznam."

"Saj se mi je takoj zdelo, da smrkvavec sliši komu drugemu."

Opoldne pride bratranec na obisk, meneč, da bo še vjel kaj kosila. Gospodar mu reče: "Škodno, da nisi prej prišel. Žena je ravno kar pospravila z mize."

"Aha," se oglasi mali sinko, "pa še tako je hitela, da bi bila skoro skledo ubila."

Ko je bil Peterček prvi dan v šoli, ga je mama vprašala:

"No, kako je bilo v šoli, Peterček?"

"Slabo, slabo," je žalostno odgovoril Peterček.

"Pa zakaj je bilo slabo?" se začudi mama. "Saj je v šoli vendar lepo, ali ne? In tudi učitelj je priazen mož."

"To že," se je odrezal malček. "Saj bi bilo prav prijetno, ampak več, mama, to mi ni všeč, da smo dvakrat molili, kakor molimo doma pred kosilom in po kosilu — jedli pa nismo nobenkrat."

"Ali se še spomnite, gospod doktor, da ste mi pred leti radi revmatizma ukazali, da se moram varovati vsake mokrote?"

"Seveda se spominjam, to je že kakih šest let od tega. In kaj bi sedaj radi?"

"Vprašat sem vas prišel, če se smem enkrat skopat?"

"Veš, Tine, kadar jaz koga oplazim, se tega dobro spominjam."

"To ni nič; kadar jaz koga vsekam, se pa sploh ničesar ne spominjam več."

"Nič več me ne ljubiš, dragi moj možiček! Kadar se jokam, me niti več ne vprašaš kaj mi manjka."

"Mi je prav žal, ampak tako vprašanje me je dosedaj stalo vedno preveč denarja."

Otroci se igrajo na vrtu s tem, da zabijajo s kladivom žebelj v desko. Mati pride in opomni Tončka: "Nikar se ne igra s kladivom, se boš udaril po prstu."

"Saj se ne bom, mama; saj žebelj Jožek drži."

"Ne vem kaj bi počel, kolikor denarja vedno zahteva moja žena od mene."

"Kaj pa počne z njim?"

"Nič! Saj ji ga še nikoli dal nisem."

"Roza, poglej no Ameriško Domovino danes! O tebi piše cel članek."

"O, križana gora, kaj pa pravijo?"

"Pišejo, da je na svetu preveč žensk."

"Kaj niste vi tisti, ki je pred petimi minutami pri meni berčil? Kaj pa hočete že spet?"

"Saj ste mi rekli, da mi boste prihodnjič zopet kaj dali."

"Sem slišal, da se ženiš. Kakšna pa je kaj tvoja nevesta?"

"No, prav čedna, samo bolj majhna je."

"O, bo že zrasla! Tudi moja je bila pred poroko majhna, potem mi je pa kmalu zrasla čez glavo!"

KOLEDAR

DRUŠTVENIH
PRIREDITEV

1932	AUG.	1932
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

AVGUST

14.—Društvo sv. Vincenca Pavlanskega, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

14.—Piknik družbe S. N. Doma iz Maple Heights pri Anton Gorisku na Green Rd.

14.—Fara Device Marije Vnebovzete, piknik na špekotivih farmah.

14.—Interlodge Day, na Mervarjevih prostorih v Valley View.

21.—Društvo Napredni Sosjedje, SNPJ, izlet na cerkvenih prostorih v Maple Gardens.

21.—Piknik samostojne Zarje na Močilnikarjevi farmi.

28.—Društvo Zvon, vrtni koncert na Goriškovi farmi na Green Rd.

SEPTEMBER

4.—Angleško poslujoča društva S. D. Zveze, Olympic Day na Pitarjevih farmah.

10.—Društvo George Washington št. 180 JSKJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

11.—Društvo St. Clair Grove št. 98 WOW, plesna veselica v obeh dvoranih S. N. Doma.

17.—Društvo Spartans št. 198 SSPJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

24.—Društvo Pioneers HBZ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

25.—Velika prireditve 'Ameriške Domovine' v S. N. Domu za brezposelne.

OKTOBER

2.—Podpadec sestre, umetni ples v avditoriju, in ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

8.—Društvo Comrades št. 566 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

9.—Skupna društva fare sv. Vida, velika čarobna predstava v avditoriju S. N. Doma.

10.—Društvo Na Jutrovem praznuje 10-letnico obstanka v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

15.—Društvo Napredne Slovenke št. 137 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

15.—Društvo Progressives, št. 641 SNPJ, ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

16.—Jugoslovanski Pasijon-ski Klub priredi v S. N. D. igro "Mučeniška smrt sv. Neže."

22.—Community Welfare Club, plesna veselica v obeh dvoranih S. N. Doma.

23.—Dramsko društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

29.—Dramsko društvo Ivan Cankar, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

30.—Blaua Donau, koncert in ples, v obeh dvoranih S. N. Doma.

NOVEMBER

5.—The Silver Mask Club, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

6.—Slovenska Dobrodela Zveza, ples v obeh dvoranih S. N. Doma.

12.—Društvo George Washington št. 180 JSKJ, plesna veselica v spodnji dvorani S. N. Doma.

13.—Samostojni pevski zbor Zarja, koncert in ples, v obeh dvoranih S. N. Doma.

19.—Društvo Comrades št. 566 SNPJ, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

23.—Društvo Pioneers HBZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

23.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ, zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

24.—Zarja, odsek S. S. K. št. 27, koncert in ples, v obeh dvoranih S. N. Doma.

DECEMBER

4.—Jugoslovanski napredni klub, zabava v obeh dvoranih S. N. Doma.

11.—Dramski zbor Abrašević, predstava v avditoriju S. N. Doma.

17.—Društvo Progressives, št. 641 SNPJ, ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

ČRNOGORSKA VOJNA
NAPOVED

Jeseni leta 1758. se je zapletla Črna gora v ponoven konflikt s Turki in napovedana je bila vojna pod skrajno čudnimi okoliščinami. Bosanski vezir je namreč nekega lepega dne zahteval od črnogorskega vladike, da mu takoj pošlje 12 najlepših deklet in sicer v starosti 12 do 15 let.

"Ako jih ne pošlješ," je grozil vezir, "bom razdejal deželo in odpeljal staro in mlado v sužnost." Vladika je takoj sklical skupaj svoje poglavarje in je po kratkem posvetovanju odposlal k vezirju odposlanca s sledečim odgovorom:

"Ali smo Ti že kdaj plačali kak davek? En davek je, ki bi Ti ga lahko dali in to bi bil velik kamen z naših gora. Mesto 12 deklet, Ti lahko pošljemo repe 12 prešičev, katere si lahko pripraviš na svoj turban." Ta odgovor je razjaril vezirja in vojna je bila napovedana, ki se je končala z velikim porazom Turkov: 10.000 črnogorskih junakov je pobilo in pognalo v divji beg 25.000 mož brojčjo armado polu meseca.

RAZNE ZANIMIVOSTI

Ženske v Koreji nosijo obleke, ki niso šivane, ampak zlepljene. V Rusiji in na Finskem so tudi ženske rekrutirane v stalni armadi.

Na Burmi ne sme imeti nobene hiša več kot pritličje. Tam je namreč pod častjo, da bi kdo hodil nad glavo katerega drugega.

VDANI MOHAMEDANCI

Kadar vidi Mohamedanec v puščavi, da bo tam poginil vsled lakote in žeje, si zavije glavo v svojo tuniko, si zekoplje glavo v pesek in potrpežljivo čaka na svojo usodo.

DR. FR. DETELA:

HUDI ČASI

"Za častnega meščana ga izvolimo!" je pristavil tretji.

"Izvrstna misel," je pritrdil gospod Andrejko, "izvrstna misel! Velika čast in ne stane mnogo. Jaz bom to predlagal pri prihodnji seji; jaz, zakaj sprožil sem jaz."

Pri gospodu generalu pa bi svetovalci ne bili opravili tako dobro, kakor so, da bi posredovala važna oseba, sam okrožni glavar. Ta je poznal svoje ljudi in vedel, da več govore, kot store, poznal pa tudi komisarja Aperta, ki bi si rad nabral zaslug z odkritjem kakšne veleizdaje, a dela kakor v pregovoru sv. Matija, ki led naredi, če ga ne dobi. Prijazni general Zucchini je glavarju popolnoma zapel; vedel je pa tudi, da se v zasedenem ozemlju razmere ne uredijo kar čez noč in da preveliko gorečnost ni vedno koristna.

"Mladi ljudje, vroča kri," je opravičeval general komisarja; "da je le namen dober." Tolažil je mestno poslanstvo, češ, da stvar ni takega pomena, on da je prepričan o zvestobi meščanstva, ki ne more biti odgovorno za tak pobalinski čin. Županu in svetovalcem je odleglo. Od generala so šli na kozarec vina h Kalčiču, kjer so hvalili prikupljivo vedenje generalovo in dajali duška zloradosti in nejevolji proti hudobnemu komisarju.

"Za enkrat je pogorel," je dejal svetovalec Kalčič in nalival naokrog.

"Gospod general mora postati častni meščan, to mora biti, to je zaslužilo," je trdil Andrejko. "To Vam je lopov!" je dejal poluglasno drugi svetovalec.

"Za božji čas, gospod general vendar ne," se je prestrašil Andrejko.

"Kdo govori o generalu! — To je najnevarnejši ogleduh! Kako postaja pod okni in poslušaj, kje bi kaj ujel! Snoči sem ga krstil. Sedeli smo pri Luku; jaz ravno pri oknu. Kmalu za slutilim, da je nekdo pod oknom. Pogledam postrani in spoznam komisarja. Uho je imel nastavljeno kakor trobento. Jaz zagrabim kozarec črnine in pravim: Tega pa ne bom pil; muha je notri, in lop! skozi okno. Komisar je izginil takoj, vino iz njegove suknje pa še ne."

Vsi so se smejali in trkali s čašami, razen Andrejka, katere mu so se zdeli ti pogovori vse prehudhi. Spomnil se je, da ga čaka doma nujno delo in se poslovl veselo se že naprej, kako bo predlagal, naj se izvoli gospod general za častnega meščana.

"In kakšen je bil prej ta človek?" je dejal zopet en svetovalec; "kločal je pred cesarskim orlom."

"Vedel je prej, zakaj," povzame prvi; "sedaj pa tudi ve, za kaj. Ej, če mi kdo le preveč zatrjuje, kako me ima rad, vem takoj, da me bo prosil na posodo. A Gregorič mora biti vesel, da jo je danes tako odnesel."

"On je prenagel. Dandanes mora biti človek oprezen in premeten. Ogleduhov je vse polno, in zaplodil jih je ta komisar, ta glavni lopov. Saj veste, zakaj Gregorič tako črti."

"Seveda," je rekel Kalčič. "Ženske stvari. Gregoričica je bila kot dekle brhka — pa saj je še — in denar je imela. Za njo sta hodila Gregorič in komisar. Komisar je pogorel."

"Kakor danes. Prav se mu godi!" so dejali svetovalci na razhodu; župan jim je pomenljivo stiskal roke in premeteno se muzal.

II.

Komisar Apert pa se je mudil pri generalovem tajniku, Ferdinandu Lavalleju, in črnil hudobne meščane. Tajnik, ponesen na svoje francosstvo, kakor da bi se že odnekaj razle-

galo po Francoskem: "Liberte, egalite, fraternite!" (svoboda, enakost, bratstvo) in bi ne bili pred kratkim še ravnatko tlačili ljudstva na Francoskem kakor drugod, je zavračal s pomilovalnim smehom sumničja. In ko je opomnil Apert, da ima mnogo ljudi Francoze za razboj-nike, ga je potkal tajnik dobro-dušno po rami.

"To me spominja," je dejal, "basni o oslu in razbojnikih — brez primerjave, seveda, gospod komisar! Gospodar priganja osla, naj beži, da ga ne ujamejo razbojniki; dolgouh pa modruje: kaj, če me ujamejo! Večjega bremena mi ne bodo nalagili. Čemu bi torej bežal? — Kaj se briga preprost človek, komu da služi! Meni se vidi vse to ljudstvo nedoraslo."

"Istina," se je priklonil komisar kar najvdaneje. "A dinastično čuvstvo, gospod tajnik, to je ravno pri takih ljudeh posebno razvito."

"In to čuvstvo je vsega spoštovanja vredno, gospod komisar. Da bije tem ljudem srce še vedno za starega cesarja, to je ne samo naravno, ampak čez vse lepo, in noben pameten človek jim ne more tega v zlo šteti. Kdo bi zameril omoženi vdovi, če pottoči še kako solzo za prvim možem! In čujte, gospod komisar, kako jaz sklepam. Če je to ljudstvo tako vneto za starega cesarja, kakor Vi vedno trdite in Vam jaz tudi verjamem, tako vneto za staro državo, ki je imela zanje le bič in spone; kolika ljubezen se bo vžgala za našo državno obliko, kadar nas prav spoznajo in okusijo sad svobode, sladkak kakor lotos, o katerem poje Homer, da izbriše iz srca celo spomin domovine. Zatorej brez strahu! Le onega se je bati, ki menja svoje misli naglo in lahko in brez blagega povoda."

Komisarja je izpreletela lahna rdečica.

"Klanjam se Vaši bistroumnosti, gospod tajnik," je dejal, "a bojim se, da se motite. Jaz poznam dobro te ljudi; saj služujem že dokaj let med njimi. Strah in kazen, to jih drži v redu; dobroto imajo za slabost, in če se jim pomoli prst, zgrabijo za celo roko. Aut serviliter serviant aut superbe dominantur." (Ali hlapčevsko služijo ali pa ošabno gospodujejo.)

"Vi vendar niste imeli nobenih težav z njimi."

"Seveda ne," se je samozadovoljno nasmehnil komisar; "a držal sem jih v strahu; vedno pet korakov od sebe. Dobro služijo, slabo gospodarijo."

"Če ste jih vedno tako držali, da so služili, gospod komisar, ka-

ko morete vedeti, kako bodo gospodarili? Vidite, to je poglavitna Vaša zmota. Vi ste kakor sebični varhi, ki neče pripoznati odraslemu varovancu let, češ, da ne zna še sam gospodariti. In ravno pod te zmote zastavljam mi državni vod, kadar vzdigamo iz tečajev zastarele državne oblike. Enakost, bratstvo, svoboda, to so čarodejstva naših uspehov. Koliko moramo nalagati novih davkov, ko zahteva vojska dan na dan takih žrtev! Vsako ljudstvo bi se uprlo tem bremenom, ako bi mu mi ne prinesli kot neizmerno večje odškodnine duševnih dobrin, katere uživamo sami. Svoboda se niti z življenjem ne preplača; kdo bi zanj ne žrtvoval denarja! In enakost pred zakonom! To je oživotvorjena pravica. Kdo ne bi dal zanj vsega, kar ima? In bratstvo, gospod komisar, bratstvo, kako povzdigne to človeka, ki se zave, da je istega rodu, iste veljave kakor slaven vojskovodja, imeniten učenjak, kakor kralji in cesarji! To nas plemeniti, da ne mislimo, ne govorimo, ne delamo več robski; zakaj "noblesse oblige" (kdo je plemenit, se mora plemeniti vesti) in svoboda rodi plemenita čuvstva. Da bi oni, katerim snemljemo mi robske spone, katerim kličemo: Prosti ste, naši bratje ste! da bi ti zavijte snete okove nad naše glave, to, gospod komisar, pripoveduje komu drugemu, ne meni! Če bi se to zgodilo, bi morali zdvojiti nad človeškim rodom."

"Vam, gospod tajnik, so znani samo Francozi, Nemci, Italijani; ljudi tukaj pa ne poznate. Ali veste, kako se je snoči v glavni gostilnici o Vas govorilo?" je dejal komisar zasmehljivo, kolikor mu je dopuščala priliznjena nos.

"Kaj ne, da sem tepec. Vidite, to je znak svobodne države, da smejo ljudje zabavljati, samo da plačujejo davke."

"Ali veste, kdo se je posebno nedostojno izražal o Vaši osebi?" je pritiskal komisar.

"Gotovo kak mestni svetovalec. A če on meni reče tepec in jaz njemu modrijan, kdo je hujše razžaljen? To se ne jemlje tako po besedi. Če bi vsakdo vedel, kaj govore prijatelji o njem, bi izginilo prijateljstvo. Kolikokrat se reče: velenjenjeni, velenjeni gospod! v nadi, da nago-vorjenec ume šalo."

"Potem, gospod tajnik," je dejal s tresočim glasom komisar in vstal, "potem se lepo priporočam; moja skrbnost je brez pomena in brez potrebe."

"Nasprotno, dragi gospod komisar," ga je miril tajnik, ko je videl, kako skeli gospoda njego-

va malomarnost. "Jaz sem Vam hvaležen za ljubeznivo skrbnost. Če se v mnenju ne ujema popolnoma, kaj to de! Morebiti se motite Vi. Bodočnost bo pokazala. A če se motite Vi, je povod zmoti blag, to vem, ljubezen do našega naroda."

"Gotovo," je jecljal komisar in umikal oči. Nezadovoljen je bil sam s seboj, zatorej hud na ves svet, na mestne svetovalce ravnatko kakor na tajnika. Tako se mu plačuje trud, tako gorečnost za dobro stvar! Nemara se mu podtikajo celo neblagi nameni! Kaj je hujšega za takega človeka kakor misel, da pozhaajo ljudje njegove misli!

A ni bil dolgo potrj komisar; prišla je vrsta natajnika. Stiskala sta si ravno roke za slovo, ko prirožlja razburjen z listom v roki sam general.

"Ostanite, ostanite, gospod komisar!" je ustavil komisarja. "Dobrega svetovalca potrebujemo." Ko je za uvod parkrat po vojaško zaklel, je povedal, da mu je ravnokar prišlo poročilo, da se je uprlo ljudstvo po Kočevskem in Metliškem in ubilo komisarja, ki je prišel pobirat davek. Za komisarja je bila to vesela novica; prekrizal je roke na prsih in se zmagovalno ozrl na tajnika, čigar nazori so se tako očividno na laž postavljali.

"Morda so današnji pozivi v zvezi z uporom," je dejal general sam pri sebi in uprl oči v komisarja.

"Gospod tajnik meni, da ne," je dejal komisar malomarno, "in jaz bi tudi tako želel; a verjeti ne morem." General je šel zamisljen parkrat po sobi gori in dol in se ustavil pred tajnikom: "Naglost in odločnosti je treba. Jaz odidem noč. Zakaj kazen mora biti za strašilo; drugače ne bo miru. V mestu ostane-ta dve kompaniji z dvema topoma; to bo zadosti. Postopati je treba pametno in odločno. Dogovoril se bom z gospodom okrožnim glavarjem o vsem, kar je treba; zanašam pa se na uradnike in na vojaštvo, da ohranijo mir in red, če možno, izlepa, če ne, kakorkoli."

(Dalje prihodnjič)

DNEVNE VESTI

Pogrebci zboleli, ko so se
vrnili s pogreba

Pottsville, Penna., 7. avgusta. Tu so se vrnili pogrebci s pogreba za nekim prijateljem, in so pri povratku se vsedli k kosilu. Kmalu pa je kakih 30 pogrebcev zbolelo, in eden izmed njih, John Heim, star 49 let, je umrl na mestu. Zastrupili so se z jedjo.

22 ribičev poginilo ob
španskem obrežju

Vigo, Španija, 7. avgusta. Sem sta se vrnila dva ribiča, ki sta povedala, da je pred nekaj dnevi v bližini Cangas Demorasso poginilo 22 ribičev, ko je silen morski val zadel motorni čoln ribičev in ga prevrnil. Oba ribiča sta se držala 52 ur v vodi, dokler ju ni dobil neki norveški parnik.

Suha stranka hudo pora-
žena v Missouri

St. Louis, Mo., 6. avgusta. — Zadnje primarne volitve so pokazale, da se je končno tudi država Missouri pojavila v vrsti mokrih državah. Republikanska kot demokratska stranka je nominirala mokrrega kandidata za senat, in 9 izmed 13 kongresmanov so pristali mokrote.

Sanje ženske, ki so se en-
krat uresničile

Bloomington, Illinois, 6. avgusta. Mrs. Arthur Baker, ki je pred štirimi leti izgubila svoj diamantni prstan, je sinoči sanjala, da se nahaja prstan pod deskami njene jedilnice. Dala je odtrgati tla v jedilnici, in je v resnici našla tam svoj prstan.

MALI OGLASI

Farma naprodaj

Naprodaj je lepa slovenska farma, na Dock Road, Madison, Ohio. Dobro obdelana, čedna hiša, v hiši plin in elektrika, ob tlakani cesti. Najboljša zemlja 41 akrov, 12 akrov lepega grozdja, dva konja, krava, prešiči, kokoši. Proda se za gotov denar poceni. Pišite tudi iz drugih krajev na Anton Košiček, Dock Road, Madison, Ohio. (193)

Kupil bi

že rabljeno peč, za kuhanje, na plin in premog. Pokličite Henderson 0566. (185)

Stanovanje

se da v najem, pet sob, kopališče, furnez, klet. Odda se družini brez otrok. Rent samo \$23 na mesec. Vprašajte na 1257 Norwood Rd. (185)

FLEET-WING

PERRY'S SERVICE
STATION
6619 St. Clair Ave.

Ponovno znižanje
cen oblekam in
suknjam

Ravnokar smo prejeli nove vzorce blaga za obleke in suknje. Blago je zelo fine kakovosti, čisto 100% voleno in realističnih lepih barv. Obleka ali suknja naročena pri nas, je tudi doma pri nas narejena.

Proces izdelave oblek

1. Blago za obleko, izbrano pri nas, je smučeno z mrazo vodo in tako svila aka paj stoji 5 do 6 ur, da se polagoma ukrči; da potem, ko je obleka gotova in če Vas dobi dež, se ne bodo hlače ukrčile ali pa rekle akupa rdečel z vseh strani, kakor se to zgodi pri tvorniški izdelavi oblek.

2. Ko se smučeno blago zadostno ukrči, ga pustimo, da se naravnani potom posuši, predno se vržejo posamezni deli za Vaso obleko. V tovarnah skrežjo blago s paro, kar je pa škodljivo blago.

3. Pri nas delamo obleke ali suknje po Vaši meri in okusu in kakor si sami želite imeti narejeno.

4. V pri nas narejenih oblekah dobite boljše podlogo (futer), močnejše šepo pri hlačah, česar ne dobite pri fabriški narejenih oblekah.

5. Naše delo je pregledno, tako da boste veseli, kadar oblečete obleko ali suknjo, narejeno pri nas. Vse to dobite po izvanredno nizkih cenah, za samo

\$22.00 in \$25.00

Posebno za v petek in soboto, 12. in 13. avgusta! Prvih pet mož ali fantov, ki si naročijo obleko pri nas ta dva dneva, dobi isto po posebno znižani ceni, za

\$19.50 in \$22.50

Pri nas dobite tudi vse moške potrebšine, kakor: klobuke, srajce, kravate, nogavice in drugo po zelo nizkih cenah.

ROGEL & LAUSIN

MODNA TRGOVINA IN KROJAČNICA
v S. N. Domu, 6407 St. Clair Ave.

Frank Tappen, šerifov deputat iz Mineola, L. I., ki je eden izmed 11 policistov, ki so bili suspendirani iz službe, ker so nekega jetnika do smrti pretepli. Tappen mu je, kot se je sam izjavil, stopil z eno nogo na trebuh, 2. drugo pa za vrat.

THE OLD HOME TOWN Registered U. S. Patent Office By STANLEY

FIVE MINUTES AFTER LASSITUDE WHITE SAID IT WAS TOO HOT TO CLEAN WINDOWS ON THE SECOND FLOOR THE PROPRIETOR OF THE CENTRAL HOTEL FINDS HER TAP DANCING IN THE HOT KITCHEN.

1932 Lee W. Stanley Central Press

8-2-32

Zelena žaba

ZA "Ameriško Domovino" priredil M. U.

Ta je poizvedoval v uradu: ne — nihče se ni mogel spomniti tega imena. Kasno popoldne čašico čaja in odpeljal dalje. Mrak je že padal, ko je privozil v Camelford. Tudi tu so bila vsa njegova poizvedovanja zaman. Prišel je sumiti, da so oni drugi vozili proti jugu, v Launceston in Bodmin. Konečno je v nekem mestecu vstavljal in vstopil v gostilno, da popije kako okrepčilo. Tu so sedeli in stali gostje ter se glasno pogovarjali o svojih dogodoljajih. Poiskal je gostilničarja.

"Rad bi govoril s Scotland Yardom," je dejal temu. "Zelo nujno je, privatna zadeva."

Gostilničar je prikimal in ga v skrbih pogledal. "Za kaj se gre?" je vprašal.

"Ničesar važnega, vendar zelo nujno — razumete?"

Gostilničar je sporočil zahtevo telefonski centrali, a Graham ga je prosil, naj mu dela družbo, dokler ne dobi zveze. Kmalu pa je telefon pozvonil in Graham je dvignil slušalo. Govoril je z nekim nižjim uradnikom v Scotland Yardu. Temu je zadevo pojasnil, a nato je dobil zvezo z nekim višjim uradnikom. Tudi temu je moral zopet pojasnjevati vse sploščke. Da, je odgovoril nato ta. Gospod Hendon je odšel v Cornwall z detektivom. Naročeno mu je, naj tako pove Grahamu, ako bi slučajno klical. Uradnik pa ni vedel, v katero smer je Hendon odšel. Vendar so z zadevo že cel dan v Scotland Yardu zelo zaposleni. Izvedeli so medtem, da so zločinci spremenišili številko na avtomobilu in se to sporočili vsem stražnicam in postojankam.

"Kedaj se je to zgodilo?" je vprašal Graham.

"Sporočili so nam iz Barnstable-a. Avtomobil so sledili še skozi Camburine."

Druzega uradnik ni vedel. Graham se mu je zahvalil ter odložil slušalko. "Cambourne!" je zagodrnjal Graham. "Tedad so vozili vso noč. A on je pa v Camelfordu!" Vendar mu je bilo v nekako tolažbo, da je Hendon tudi na sledi. Ljubosumen pa je bil, ker je mislil, da ga bo morebiti Hendon prehitel in rešil Violeto. Takoj se je otrsela te misli in se vrnil v gostilniško sobo. Gostilničar je bil jako radoveden. Vsekakor je slutil nekaj posebnega, kar bi kasneje lahko pripovedoval svojim prijateljem. Grahamu se je zdelo nemogoče, vendar je sklenil poskusiti.

"Vi najbrže niste videli nobene Daimler avtomobila?" je vprašal ter tudi natančno popisal osebe, ki naj bi bile v avtomobilu.

Gostilničar je osupnil. "Čudno," je vskliknil. "Ne, nisem videl avtomobila — vendar pa niste vi prvi, ki po njem povprašuje."

Graham je pozabil na mah vso trudnost. "Kdo pa je še povpraševal po njem?"

"Neka mlada gospodična, ki je bila tu — prednočnim — sama. Zdelo se mi je, da je precej pobita. Moja soproga je govorila z njo."

"Kako pa ji je bilo ime?" je vprašal Graham, a koj se je zanesel, da je vprašanje brezsmiselno.

"Mislim, da ji je bilo ime Forrester. Povprašal bom ženo."

"Ni se imenovala Baynes?"

"O, ne, nikakor ne. Povpraševala pa je po Daimler avtomobilu, v katerem naj bi se bile vozile osebe, kakor ste jih vi popisali. Vendar pa je ona trdila, da bi bila morala biti v avtomobilu samo dva: moški temnega obraza in črni brki ter še drug

možak, ki pa naj bi bil zavil. Tega poslednjega sicer ni mogla popisati, a zdelo se mi je, da se ga boji — in vsled tega sem postal na stvar pozoren.

Gotov pa sem, da ni povpraševala za to številko."

Graham se je medtem zbral, bil je popolnoma miren in prevdaren. "Kako pa je gospodična izgledala?"

"Poklical bom soprogo — ona nam bo vedela povedati. "Vstal je in odšel. Opazil je bil, da je Graham razburjen, česar ta ni mogel docela prikriti. Precej ljubica ženica je vstopila ter se Grahamu nasmehljala. Ona je bila gotova, da se gre za kak ljubezenski zapletljaj. Prebrisana je sicer bila, a polagoma, polagoma je vendar popisala gospodično — ni ga bilo dvom, da je bila Violeta.

"Tako lepa je bila in ljubka in smilila se mi je," je dejala Grahamu ter se mu nasmejala.

"Kam pa je šla?"

"Pri tem pa vam ne bom mogla pomagati. Prišla je iz Sennan Cove-ja. To vem, ker mi je povedala, da se je tamkaj ustavila."

"Sennan Cove? To je blizu Lanenda?" je vprašal Graham v eno.

"Moj Bog — a jaz sem obljubila, da ne povem nikomur! Tako zapuščena je bila. Dolgo sve klepetali in vprašala sem jo, kako ji ugaja Cornwall in dali je že bila v St. Ives-u."

"A odšla je včeraj, pravite?"

"Da — imela je Austin avtomobil."

"V katero smer pa je šla?" je vprašal Graham in skrbelo ga je, dali je morebiti vendarle ni srečal na poti.

"Ali naj vam povem?" je vprašala gospa ter ga tajinstveno pogledala.

"V veliki nevarnosti je in na vsak način jo moram najti," je odvrnil Graham.

"Da, razumem. Lep par bosta. Tudi jaz imam rada velike može — ako niso nerodni in zavajljani, kakor so navadno."

Graham je potrpečljivo čakal. Uvidel je, da je ne bi mogel žuriti. Ona je vstala in si natočila čašo piva. Nato se je vrnila in nadaljevala: "Vprašala me je za pot proti Boscattle-u, a jaz sem ji pot pokazala. Zdelo se mi je, da se boji nekoga, ki naj bi se bil vozil v nekem Daimler avtomobilu. Morebiti prihaja papa za njo?" je vprašala zvito.

Graham ni hotel ugovarjati. Naj ženica raje misli, da se gre za ljubezensko afero, nego da bi ji moral vse pripovedovati.

Ona pa mu je svetovala: "Najbolje bi bilo, da prenočite tu. Ni dobro voziti v temi — in tudi ne bi bilo dostojno, ako se ponoči sestaneta."

Graham je na nasvet pristal ter zapeljal avtomobil v garažo. Truden je bil in tudi je moral marsikaj v miru premisliti. Nekako odleglo mu je sedaj. Očividno se je Violet zbalala ter je svoje skrivališče spremenila. Iz vsega pa je sklepal, da se kriza bliža koncu.

XIX.

Nevarno kamenje

Nastajala je zora, ko se je Graham drugo jutro čil in veder dvignil. Stvari so se obrnile na bolje. Vendar mu je nekaj šepetalo, naj ne zaupa kar tako usodi. Medtem ko je zajtrkoval so njegovi možgani neumorno delovali. Kje je le Violet dobila tale avtomobil? Od doma je odšla brez avtomobila, a sedaj ima veliki sedemcilindrski Austin. Mar jo je izsledil Barran baš vsled nakupa avtomobila? Mogoče.

Gostilničar se je uprav po oče-

tovsko zanimal zanj, voščil mu srečo ter obljubil, da ne bo nikomur povedal, kam odhaja njegov gost, kakor tudi da bo strogo molčal o mladi gospodični.

Graham je kmalu nato zavozil na stransko pot, ki je bila zelo strma. Kažipot mu je povedal, da vodi v Boscattle. Vse je bilo tako enostavno. Privozil je na klanec, ki vodi v vas. Tu je ostavil avtomobil ter se podal v vas. Niti najmanj ga ni zanimala lepota kraja. Skušal je najprej povprašati v hotelu, a brez uspeha. Nato se je podal na sistematično poizvedovanje. Vas ni bila velika, tedaj ne bo nobenih potežkoč. Minilo pa je že skoro pol dneva, a še ni dosegel nobenega uspeha. Truden je bil izpraševanja: "Ali stanuje pri vas taka in taka gospodična, ki ima avtomobil znamke Austin?" Tudi na malem poštnem uradu ni mogel izvedeti ničesar. Nenadoma je ugledal slaščičarno. Ali bi moglo slaščice prezetiti dekle? Vstopil je v trgovino in kupil neko malenkost. Nato je prišel vpraševati. Možak se je nasmehljajal. "Oh, da — saj je nakupovala danes zjutraj. Stanuje pri gospe Hale — v beli hišici ob mostu."

Graham se mu je zahvalil in se podal na omenjeno mesto. V svoje veliko presenečenje pa je ugotovil, da je tudi že v tej hiši povpraševal, a da so mu na vsa vprašanja odgovorili zanikalno. Zopet je prišla k vratom ženska in odločno zanimala, da bi poznala Violeto. Graham se je nasmehljajal. "Dobro, da nisem resničen detektiv, 'si je mislil, a nato dejal ženski: "Moja prijateljica je in prišel sem celo iz Londona, da jo vidim. Ali ji ne bi sporočili, da sem tu? Graham je moje ime."

Ženska je natančno opazovala njegov obraz in prišla do zaključka, da je poštenjak.

"Ah," je vskliknila. "Zakaj mi niste povedali takoj svojega imena? Govorila mi je že o vas. Vender mi je pa naročila, naj nikomur drugemu ne povem, kje je."

Graham je položaj docela razumel. "Meni smete zaupati. Kje jo lahko dobim?"

"Gospod, resnično ne nameravate, storiti ji zla?" ga je vprašala oistro.

"Nasprotno — prišel sem, da ji pomagam in da jo rešim sovražnikov."

"Nu," je odvrnila počasi. "Zaupam vam — vaš obraz se mi zdi pošten. Šla je za danes v Tintagel."

Graham ni čakal. Le mimogrede je zamrmal nekaj v zahval-

lo in že stekel k svojem avtomobilu. Pognal ga je v hrib, štiri milje strme poti je prevozil v par minutah.

V Tintagel-u je bil prostor nad vasjo, kjer so morali vsi spravljati svoje avtomobile. Ob tem času jih je bilo le malo tu. Svoj avtomobil je Graham izročil čuvaju. Do starega gradu vodi steza, mu je pojasnil ta. In z izrednim zadovoljstvom je ugotovil, da je med avtomobili tudi lepi Austin. Mož mu je še povedal, da je odšla gospodična doli k obali, ter da je imela s seboj kočarico. Vse je bilo sedaj tako enostavno. A vendar je Grahamu upadlo ta trenutek srce. Kako ga bo sprejela? Vse njegove misli so bile dosedaj osredotočene edino na njeno rešitev, a sedaj ko je nevarnost minila, mu ni preostalo drugega, nego da se z njo izmiri. Nato se je okrenil — ob pogledu na nekaj je poble del in omahnil, tako da se je moral opreti ob čuvaja. Blizu ograje je stal Daimler avtomobil, a njega številka je bila — — A. B. 1342.

"Moj Bog!" je vskliknil.

"Ali vam je slabo?" je vprašal možak.

"Kedaj je prispel ta avtomobil?" Grlo mu je bilo tako suho, da je komaj iztisnil te besede.

"Oni tamle? Pred kake pol ure. Dotičnik je govoril z menoj, kakor bi govoril psu."

Dejal je, da bo pustil avtomobil, kjer bo on sam hotel. Pri tem pa je skoro zastavil vhod drugim. Trdil je, da bo morebiti avtomobil rabil jako nujno."

Graham je prijel možaka za roko in ga vprašal: "Kako pa je izgledal?"

"Velik, močan — kakor vi. In še nekdo drug je bil z njim. Ves zavil in hrom. In še nek sluga je bil z njima. Vsi trije so šli doli v grad."

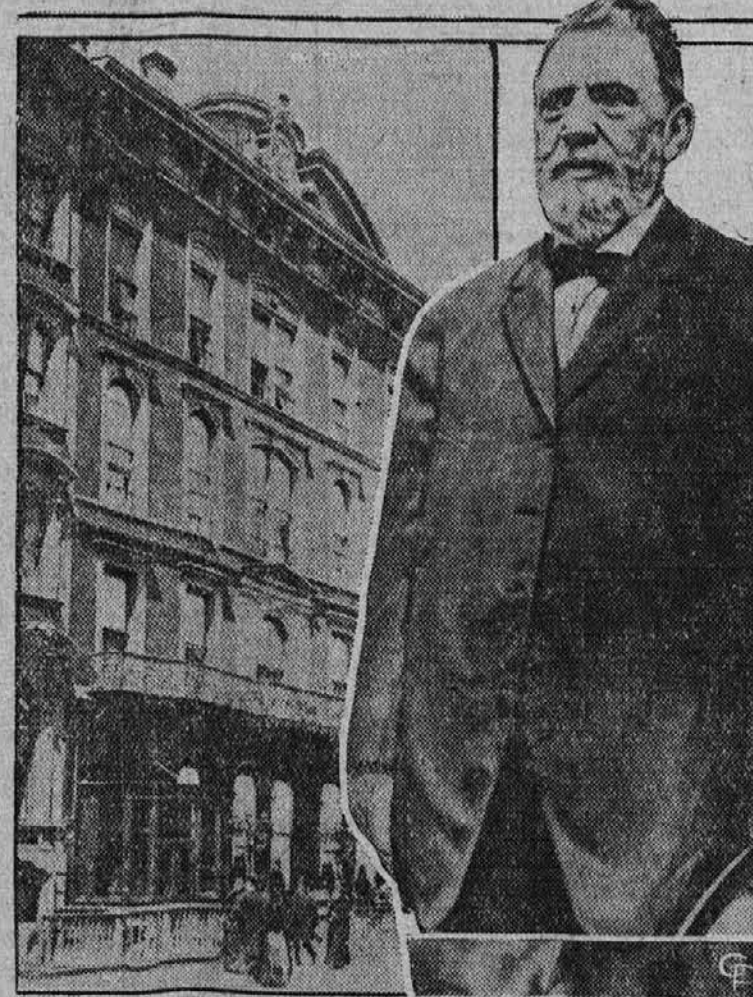
Grahamu se je mudilo. Vse zadovoljstvo ga je minilo. Tekel je po strmi stezi, ne meneč, da se lahko vsak trenutek spodtadel in omahnil, tako da se je moral opreti ob čuvaja. Blizu ograje je stal Daimler avtomobil, a njega številka je bila — — A. B. 1342.

Grahamu se je mudilo. Vse zadovoljstvo ga je minilo. Tekel je po strmi stezi, ne meneč, da se lahko vsak trenutek spodtadel in omahnil, tako da se je moral opreti ob čuvaja. Blizu ograje je stal Daimler avtomobil, a njega številka je bila — — A. B. 1342.

Grahamu se je mudilo. Vse zadovoljstvo ga je minilo. Tekel je po strmi stezi, ne meneč, da se lahko vsak trenutek spodtadel in omahnil, tako da se je moral opreti ob čuvaja. Blizu ograje je stal Daimler avtomobil, a njega številka je bila — — A. B. 1342.

Zgoraj na levo: Franz von Papen, na desno Kurt von Schleicher, minister obrambe, predsednik nemške republike Paul von Hindenburg; spodaj desno Adolf Hitler, vodja nemških fašistov. Ti moške danes z železno roko vladajo nemško republiko in upajo, da jo bodo zopet postavili na solnce.

Henri Mouquin, lastnik znanega restavrantu v New Yorku, ki je pred kratkim naročil 1,000,000 galon finega vina v Franciji, katerega je naročil, da mu ga pošljejo drugo leto, ko bo, kot je mož trdno prepričan, prohibicija v Ameriki že odpravljena. Henri je star danes 96 let in si ničesar bolj ne želi, kot kupi dobrega vina pri jedi.

NAZNANILO!

STRIZENJE LAS

za odrasle.....35¢
za otroke.....25¢

JOHN DANE

WATERLOO RD. BARBERSHOP
15614 Waterloo Rd.

Michael Casserman

18700 Shawnee Ave.

PLUMBING & HEATING

Kenmore 3877

JOSEPH J. OGRIN

ODVETNIK

401 Engineers Bldg.
Main 4126

Zvečer:

15621 Waterloo Rd.
Kenmore 1694

ZA SELITEV

IN DOBER PREMOG SE

PRIPOROČAM

ANTON SEDMAK

1139 Norwood Rd.

Henderson 1920

Dobra postrežba po zmerni ceni

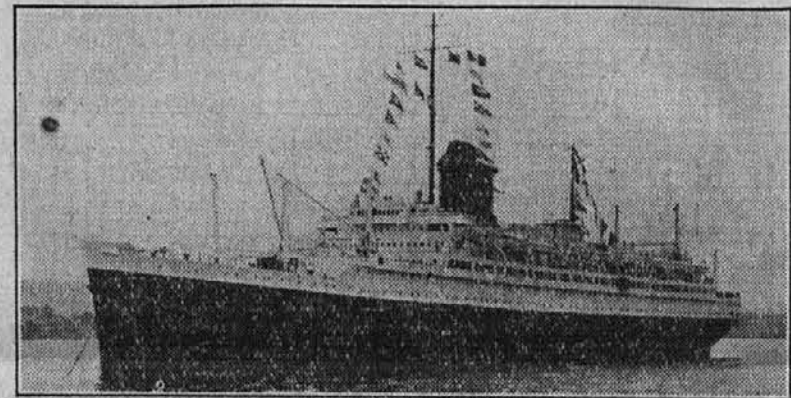
POCENI, UDOBNO IN HITRO

bodo potovali v stari kraj oni Slovenci, ki se bodo udeležili

JESENSKEGA IZLETA

na najnovejšem, najudobnejšem in najmodernejšem parniku

Francoske Linije

"CHAMPLAIN" 4. oktobra t. l.

NIZKE CENE TRETJEGA RAZREDA:

Do Havre samo	\$ 69.50
Železnica Havre do Ljubljane	14.73
Do Havre in nazaj samo	123.00
Do Ljubljane in nazaj samo	159.00

Davek dodatno

Za vsa pojasnila o parniku, potnih listih, permitih itd. obrnite se

takoj na:

AUGUST KOLLANDER CO.

6419 St. Clair Avenue

Cleveland, O.

all pa na:

French Line

26 Public Square

Cleveland, O.

Model A (tudi model B) Maytag, najboljši pralni stroj, z velikim, četrtovalnim čebrom iz aluminija in slavnim Maytag roller iz železa, ki vodo, ZNIZAN

\$26.00

MANDEL

HARDWARE

15704

Waterloo Rd.

Kenmore 1282

SEE Niagara Falls

ONLY
\$3.75 One Way \$6.50 ROUND TRIP
between CLEVELAND and BUFFALO

Autos, any size, carried for only \$3.75
(\$4.75 July 1st to Sept. 14th inclusive)

Why drive when you can put your car aboard for less than the cost of oil and gas? More restful... cheaper... and saves a day. Steamers each way, every night, leaving at 9:00 P. M., May 15th to November 1st.

CLEVELAND and PORT STANLEY, CANADA, DIVISION
July 1st to Sept. 5th incl. on Friday, Saturday and Sunday only
\$3.00 one way; \$5.00 Rd. Trip. Any car only \$3.75.

THE CLEVELAND AND BUFFALO TRANSIT COMPANY

Ask your Local Tourist or Ticket Agent for new C & B Line Folder, including Free Auto Map and details on our All Expense Trip.

East 9th Street Pier
Cleveland, Ohio